Namig Mateju in Jenezu Mt 1,1-4

134. Namigi evangelistoma Mateju in Janezu. Imenovanje dvanajsterih apostolov in njihovo prvo poslanstvo - misijonsko delo. Pomembno pojasnilo glede Božjega duha v zdajšnjih evangelijih. Zakaj so izginili izvirniki evangelijev. Jedro aziatskih religij. Mt 10,1-4

1 Evangelist Matej in Janez stopita k Meni in rečeta: »Gospod, to dejanje je vendar treba zapisati; kajti to je preveč izredno, zares božansko! «
2 Rečem Jaz: »Mar nisem pri Siharju storil enako, mar nisem šele pred nekaj dnevi prav tako oskrbel Svojo hišo in tudi hišo učenca Mateja? Tudi to sta hotela zapisati, Jaz pa tega nisem dovolil, ker imam za to tehten razlog. Zakaj naj bi bilo to dejanje, ki je prav takšno, kot so prejšnja, tokrat zapisano? Le opustita to! Jaz vem najbolje, kaj potrebuje svet, zato vama bom že povedal, kdaj morata kaj zapisati. In ti, Moj brat Janez, še dolgo ne boš prišel na vrsto.
3 Jaz pa bom zdaj izmed vas, Moji ljubi učenci, nekatere izvolil, ki jih bom deloma že takoj poslal v izraelska mesta ljudem oznanjat Božje kraljestvo. (Mt 10, 1) SIMON PETER, ti si prvi; ti ANDREJ,Simonov brat, si drugi; ti JAKOB, Zebedejev sin, si tretji in ti, JANEZ, njegov brat, četrti; (Mt 10, 2) FILIP, ti si peti; ti, BARTOLOMEJ, šesti; ti, TOMAŽ, sedmi, in ti, MATEJ cestninar, si osmi; ti, JAKOB, Alfejev sin, si deveti in ti, Lebej, ki se imenuješ tudi TADEJ (Mt 10, 3), si deseti; ti, SIMON iz Kane, si enajsti in ti, JUDA Iškarijot, si dvanajsti. (Mt 10, 4)
4 Vas vseh dvanajst pooblaščam, da izganjate nečiste duhove iz ljudi in ozdravljate vsakovrstne okužbe in druge bolezni. Povsod oznanjajte Božje kraljestvo; toda o določenih posebnih dejanjih morate molčati!«
5 Po tej izvolitvi Me je dvanajst izvoljenih učencev vprašalo, kam naj se zdaj obrnejo, po katerih poteh naj hodijo in kaj naj predvsem in sploh govorijo.
6 Na to vprašanje sem dvanajsterim izvoljenim obširno odgovoril; odgovor jim sicer ni bil posebno všeč in so se temu naročilu povsem odzvali šele po Mojem vnebohodu.
7 Naročilo pa je bilo tudi podano tako, da se je nanašalo predvsem šele na čas po Mojem vnebohodu, ker se je ravno dvanajsterim, oziroma v tistem času vsem, ki so razširjali Moj nauk, potem zgodilo to, kar sem razodel dvanajsterim.
8 Preden pa preidem k obširnemu naročilu dvanajsterim, moram zaradi natančnejšega razumevanja celote omeniti, da so evangeliji, tudi Matejev in Janezov, kot so dandanes pred vami v različnih jezikih, samo izvlečki praevangelija in zato še zdaleč ne vsebujejo vsega, kar sta zapisala Matej in Janez. Tu in tam pa se vendarle pojavi majhen dodatek poznejšega zbiralca in prepisovalca, ki je bil lahko dodan očitno šele pozneje, kot je npr. tukaj v desetem poglavju, četrti vrstici Matejevega evangelija dodatek pri dvanajstem apostolu, pri Judu Iškarijotu, ki se glasi takole: »ki ga je pozneje izdal«. O tem pa tedaj, ko je bil izvoljen Matej, ki je pisal svoj evangelij v Moji navzočnosti, še ni vedel niti zloga in zato tudi ni mogel dodati takšnega dostavka; to je torej storil pozneje prepisovalec.

9 Zato je tako pri hebrejski kot pri grški bibliji zmeraj spredaj opomba: »Evangelij po Mateju«, »po Janezu« itn.
10 Naj se torej nihče ne spotika, če pri branju Mateja in Janeza tu in tam naleti na podobna mesta, ki jih evangelist tedaj, ko je pisal evangelij, ni mogel zapisati, ker se je opisano dejstvo zgodilo šele veliko pozneje. Tukaj pa bo vse podano v najstrožjem zaporedju in da ne bi sčasoma razumarski tuhtači delali napačnih pripomb, sem to okoliščino omenil tu na najprimernejšem mestu.
11 Tudi v tem razodetju se bodo, tako kot že prej, tu in tam pojavili razlagalni vrinki, to je toliko bolj potrebno, ker pri poznejših zapisih marsikaj pomembnega ni bilo popolnoma pravilno zapisano, in marsikaj, kar se je prepisovalcu zdelo premalo avtentično (pristno), je bilo tudi izpuščeno. V tistem času je namreč nastalo veliko zapisov, nekatere so zapisale priče, nekateri so nastali zgolj na podlagi govoric in je bilo zaradi tega za poznejšega vestnega zapisovalca izredno težko povsod ostati popolnoma zvest vsej resnici.
12 In tako sta oba evangelija po MATEJU in po JANEZU razen posameznih malenkosti najbolj zanesljiva.
13 Z razumsko - kritične strani bi ob tem lahko vprašali: »Le kam je potem izginil izvirnik? Ali ga ni več nikjer na zemlji in ali ob tedanji množici ljudi, ki jih je oživil in navdihnil Sveti duh, Bogu ni bilo mogoče obelodaniti dobesednega praevangelija?«
14 Kot odgovor naj rabi tole: Izvirniki so bili nadvse modro odstranjeni iz najpreprostejšega razloga, da ne bi takšnih relikvij začeli malikovati. Takšno malikovanje se sicer dogaja celo z lažnimi in izmišljenimi relikvijami, čeprav Moj resnični in čisti nauk vse to strogo prepoveduje in resno svari pred farizejskim kvasom. Vzemite potem kakšno zgodovinsko dokazano pravo relikvijo! Povem vam, to bi še veliko bolj malikovali kot tako imenovani Božji grob v Jeruzalemu, na katerem razen kraja ni pristno niti zrnce peska. V tem je torej očiten razlog, zakaj so bili vsi izvirniki odstranjeni.
15 Kar pa zadeva drugo vprašanje, je ostal TISTI duh, ki so ga vsebovali izvirniki, tudi v prepisih povsem ohranjen; črka tako in tako ni pomembna, pomemben je le eden in isti Duh. Ali je sploh mogoča razlika med Božjim duhom (to se pravi nujno V Njem samem, ker obstaja samo EN Božji duh), ko pa kot isti Duh že tukaj na zemlji deluje še neskončno raznoliko, v popolnoma različnih oblikah, še neskončno bolj raznoliko pa na kakšnem soncu? Glejte, kljub temu je in ostaja zmeraj isti Sveti duh!
16 Tako je tudi pri prepisih Moje besede. Naj so na zunaj videti še tako različni, vsebino preveva en in isti Duh; več pa ni potrebno!
17 Za nameček vzemite še religije tujih narodov, kot npr. Turkov, Perzijcev, Geberov, Hindujcev, Kitajcev in Japoncev! Kako zelo so različne od te religije, ki sem jo dal

samo otrokom iz nebes vseh nebes, in vendar deluje tudi v njih, čeprav veliko globlje skrito, isti Božji duh!
18 Da pa lahko najdemo na in v pogosto zelo debeli in prepereli skorji, ki jo imajo mnogi na žalost za drevo samo, vsemogočo nesnago in razne črve in mrčes, ki se hrani s slabo skorjo, bo zlahka razumel vsakdo, ki vsaj malo pozna naravo stvari. Ker zraste skorja iz živega drevesa, nikoli pa živo drevo iz skorje, vsebuje ta tudi nekaj življenja iz drevesa in je zato razumljivo, kako v njej in iz nje tako številni črvi in mrčes najdejo seveda samo zelo zunanjo in minljivo hrano.
19 Vojne, preganjanja, opustošenja se dogajajo samo na skromni in z življenjem skopi skorji, les živega drevesa pa ostaja svež in zdrav. Živi les naj torej ne skrbi za to, kaj se dogaja zgolj v mrtvi skorji; skorjo bodo namreč zavrgli, ko bodo nabirali les.

Jakob Lorber
Veliki Janezov evangelij
knjiga 1